ÜLDKOHTU OTSUS (kolmas koda)

16. mai 2011 *

Kohtuasjas T-145/08,

Atlas Transport GmbH, asukoht Düsseldorf (Saksamaa), esindajad: advokaadid U. Hildebrandt, K. Schmidt-Hern ja B. Weichhaus,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: G. Schneider,

kostja,

teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus

* Kohtumenetluse keel: saksa.

Atlas Air Inc., asukoht Wilmington, Delaware (Ameerika Ühendriigid), esindajad: alguses advokaat R. Dissmann, hiljem advokaadid R. Dissmann ja J. Guhn,

mille ese on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 24. jaanuari 2008. aasta otsuse peale (asi R 1023/2007-1), mis käsitleb kehtetuks tunnistamise menetlust Atlas Air Inc. ja Atlas Transport GmbH vahel,

ÜLDKOHUS (kolmas koda),

koosseisus: kohtunikud koja esimees J. Azizi (ettekandja), kohtunikud E. Cremona ja S. Frimodt Nielsen,

kohtusekretär: ametnik C. Heeren,

arvestades 17. aprillil 2008 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 29. augustil 2008 Üldkohtu kantseleisse saabunud vastust,

arvestades 19. oktoobril 2010 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

1 Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) artikkel 59 (nüüd nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1) artikkel 60) sätestab:

„Teade kaebuse esitamise kohta tuleb ametile esitada kirjalikult kahe kuu jooksul alates otsuse teatavaks tegemisest, mille peale kaevatakse. Teadet ei loeta esitatuks enne, kui on tasutud lõiv kaebuse esitamise eest. Nelja kuu jooksul alates otsuse teatavaks tegemisest tuleb esitada kirjalik selgitus edasikaebuse aluste kohta".

2 Määruse nr 40/94 artikkel 61 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 63) sätestab:

„1. Kui kaebus on vastuvõetav, kontrollib apellatsioonikoda, kas kaebus on põhjendatud.

2. Kaebuse menetlemise käigus kutsub apellatsioonikoda pooli nii sageli kui vajalik ning nõukogu määratud tähtaja jooksul esitama märkusi teate kohta, mille on esitanud teine osapool või apellatsioonikoda."

3 Komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1995, L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189) eeskirja 20 lõike 7 punkt c sätestab:

„Amet võib vastulausemenetluse peatada juhul, kui: […] peatamine on asjaolusid arvestades asjakohane."

4 Määruse nr 2868/95 eeskirja 48 „Kaebuse sisu" lõige 1 sätestab:

„Kaebus sisaldab järgmist: […]

c) märge vaidlustatava otsuse kohta ja selle kohta, millises ulatuses otsuse muutmist või tühistamist nõutakse."

5 Määruse nr 2868/95 eeskirja 49 lõige 1 sätestab:

„Kui kaebus ei vasta määruse artiklite 57, 58 ja 59 ja eeskirja 48 lõike 1 punkti c ja lõike 2 nõuetele, lükkab apellatsioonikoda selle tagasi kui vastuvõetamatu […]".

Vaidluse taust

6 Ühenduse sõnamärk ATLAS registreeriti hageja Atlas Transport GmbH taotlusel 5. jaanuaril 20026 eelkõige 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassi 39 kuuluvate transporditeenuste jaoks.

7 Menetlusse astuja Atlas Air Inc. esitas 21. juulil 2006 hageja kaubamärgi kehtetuks tunnistamise taotluse (edaspidi „21. juulil 2006. aasta kehtetuks tunnistamise taotlus"). Taotlust põhjendati ühelt poolt sellega, et esiteks on Beneluxi riikides, Saksamaal, Ühendkuningriigis ja teistes Euroopa riikides õhukaubaveo teenuste jaoks kasutatavad müüginimetused ATLAS AIR ja ATLAS AIR Inc. määruse nr 40/94 artikli 52 lõike 1 punktist c ja artikli 8 lõikest 4 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkt c ja artikli 8 lõige 4), koostoimes teatavate siseriiklike sätetega, tulenevalt vastuolus talle kuuluva Beneluxi kujutismärgiga nr 555184, mis on registreeritud 19. aprillil 1994 Nizza kokkuleppe klassi 39 kuuluvate „õhutranspordi ja -kaubaveoteenuste" jaoks, ja teiseks sellega, et määruse nr 40/94 artikli 52 lõike 1 punkti a ja artikli 8 lõike 1 punkti b (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punkt a ja artikli 8 lõike 1 punkt b) tähenduses on olemas nende müüginimetuste segiajamise tõenäosus nimetatud kaubamärgiga, mis on järgmine:

8 Menetlusse astuja oli 13. detsembril 2005 juba esitanud taotluse tunnistada kehtetuks numbri all 545 681 registreeritud ühenduse kaubamärk ATLAS TRANSPORT (edaspidi „13. detsembri 2005. aasta kehtetuks tunnistamise taotlus").

9 Tühistamisosakond jättis 28. augustil 2006 rahuldamata taotluse liita 21. juulil 2006. aasta kehtetuks tunnistamise taotluse ja 13. detsembri 2005. aasta kehtetuks tunnistamise taotluse menetlused.

10 Tühistamisosakond rahuldas 26. juunil 2007 21. juuli 2006. aasta kehtetuks tunnistamise taotluse põhjusel, et määruse nr 40/94 artikli 52 lõike 1 punkti a ja artikli 8 lõike 1 punkti b alusel on olemas segiajamise tõenäosus varasema Beneluxi kaubamärgiga (edaspidi „vaidlusalune otsus"). Seetõttu pidas tühistamisosakond ebavajalikuks uurida varasemaid müüginimetusi.

11 Hageja esitas 29. juunil 2007 apellatsioonikojale kaebuse vaidlusaluse otsuse peale, jättes endale õiguse esitada hiljem selgituse edasikaebuse aluste kohta.

12 Hageja saatis 15. oktoobril 2007 apellatsioonikojale esimese kirja, mille lisaks oli kuupäevastamata hagiavalduse koopia koos tõlkega, milles oli taotlus Beneluxi kau-

bamärkide valdkonnas pädevale kohtule, et see kustutaks oma registrist menetlusse astuja varasema kaubamärgi registreeringu. Selles kirjas märkis hageja järgmist:

„Käesolevaga esitab kaebuse esitaja hagiavalduse, millele on lisatud tõlge ja milles ta taotleb, et Beneluxi pädev kohus kustutaks vastustaja nimel oleva Beneluxi registreeringu. See registreering on käesolevas asjas vaidlustatud tühistamisosakonna otsuse ainus alus."

13 Hageja saatis 29. oktoobril 2007 apellatsioonikojale teise kirja, milles märkis järgmist:

„Kaebuse esitaja edastab uuesti oma 15. oktoobri 2007. aasta märkused ja esitab käesolevaga edasikaebuse alused.

1. Vaidlusalune otsus põhineb 4. mai 1994. aasta Beneluxi registreeringul nr 555.184. Kui see registreering kehtetuks tunnistatakse, kaob vastustaja vastuväidete alus. Apellatsioonikojale on praeguseks teada, et see alus on käesoleval ajal vaidlustatud pädevas Beneluxi kohtus, milleks on Haagi kohus.

2. Seega kerkib samuti küsimus seoses Beneluxi registreeringu nr 555.184 Beneluxis kasutamisega nii, et säilib õigus sellele kaubamärgile. Selline kasutamine on vaidlustatud kehtetuks tunnistamise menetluses [seoses 13. detsembri 2005. aasta kehtetuks tunnistamise taotlusega], mida viib läbi Siseturu Ühtlustamise Amet. See vaidlustatakse ka käesolevaga kaebusega. Kaebuse esitaja eesmärk on vaidlustada kasutamine, kuid samas ei soovi ta Siseturu Ühtlustamise Ametit mahukate dokumentidega üle koormata. Kaebuse esitajal puuduvad vastuväited sellele, kui vastustaja viitab lihtsalt [13. detsembri 2005. aasta kehtetuks tunnistamise taotluse] menetluses esitatud tõenditele ja sellele, kui Siseturu Ühtlustamise Amet loeb need tõendid esitatuks käesolevas asjas. Siiski on selle küsimuse lahendamine Siseturu Ühtlustamise Ameti pädevuses.

3. Arvestades asjaolu, et menetlus peatatakse kuni siseriikliku menetluse lahendi saamiseni, jätab hageja praegu esitamata oma vastuväited lisatud otsuse kohta. Hageja piirdub oma märkustes tõdemusega, et varasemate õiguste omaja õigusi on kahjustatud, mis on vastuolus loomuõigusega."

14 Hageja esitas 20. novembril 2007 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet") 13. detsembri 2005. aasta kehtetuks tunnistamise taotluse menetluse raames Rechtbank van 's Gravenhagele (Haagi esimese astme kohus) esitatud hagi koopia. See hagi vastas 21. juuli 2006. aasta kehtetuks tunnistamise taotluse menetluses 15. oktoobri 2007. aastal saadetud kirjale lisatud hagiavaldusele.

15 Ühtlustamisameti esimene apellatsioonikoda lükkas 24. jaanuari 2008. aasta otsusega vastuvõetamatuse tõttu tagasi hageja poolt 29. juunil 2007 esitatud kaebuse seoses 21. juuli 2006. aasta kehtetuks tunnistamise taotlusega (edaspidi „vaidlustatud otsus"). Apellatsioonikoda põhjendas oma otsust sellega, et vastavalt määruse nr 40/94 artiklile 59 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 60) peab kaebusele nelja kuu jooksul olema lisatud selgitus edasikaebuse aluste kohta. Selles selgituses peavad olema vähemalt kokkuvõtlikult esitatud faktilised asjaolud ja asjaomased õigusküsimused ja sellest peab nähtuma, milles seisneb vaidlusaluses otsuses olev eksimus. Kaebuse esitaja 15. oktoobri 2007. aasta kiri ega 29. oktoobri 2007. aasta kiri neile tingimustele ei vasta. Kaebuse esitaja hoopis loobub oma 29. oktoobri 2007. aasta kirjas otsesõnu vaidlusaluse otsuse kohta vastuväidete esitamisest. Lisaks leidis apellatsioonikoda, et menetluse peatamise taotlust ei saanud rahuldada, kuna selle aluseks oli vaid Beneluxi kaubamärkide valdkonnas pädevale kohtule esitatud hagiavaldus ja esitatud ei olnud ühtki tõendit selle kohta, et menetlus selles kohtus tegelikult algatati. Peale selle tuletas apellatsioonikoda meelde, et 21. juuli 2006. aasta kehtetuks tunnistamise taotlus ei põhinenud üksnes varasemal Beneluxi kaubamärgil, vaid ka muudel varasematel õigustel määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 4 tähenduses.

Poolte nõuded

16 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– mõista kohtukulud välja kostjalt.

17 Kostja palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

18 Menetlusse astuja palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

Sissejuhatus

19 Käesoleva hagi raames esitab hageja kaks väidet, millest esimene põhineb määruse nr 40/94 artikli 59 rikkumisel ja teine määruse nr 40/94 artikli 61, koostoimes määruse nr 2868/95 eeskirja 20 lõikega 7, rikkumisel.

Määruse nr 40/94 artikli 59 rikkumine

Poolte argumendid

20 Hageja sõnul on apellatsioonikoda määruse nr 40/94 artiklit 59 rikkunud kahel viisil. Esiteks leiab hageja, et apellatsioonikoda on ekslikult kohaldanud edasikaebuse aluste kohta esitatava selgituse suhtes liiga täpseid tingimusi. Teiseks leiab hageja, et apellatsioonikoda on ekslikult nõudnud otsesõnalist põhjendust. Hageja arvates on kaudne põhjendus piisav.

21 Niisiis väidab hageja esiteks, et Üldkohus on määruse nr 40/94 artiklis 59 ette nähtud kohustuse suhtes esitada apellatsioonikojale selgitus edasikaebuse aluste kohta kohaldanud „nii väheseid nõudeid kui üldse on mõeldav ".

22 Täpsemalt märgib hageja, et Üldkohus otsustas 23. septembri 2003. aasta otsuses T-308/01: Henkel *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – LHS (UK) (KLEENCARE) (EKL 2003, lk II-3253), et määruse nr 40/94 artiklis 59 ette nähtud kohustuse esitada selgitus edasikaebuse aluste kohta eesmärk on kaebemenetluse tõrgeteta toimimine, ilma et oleks vajadust sedastada, et apellatsioonikojalt nõutava kaevatava otsuse uurimise ulatus on piiratud või kindlaks määratud kaebuse esitanud poole väidetega. Lisaks on Üldkohus märkinud, et apellatsioonikoda peab kaevatavat otsust uurima ka siis, kui puudub kaebuse esitaja konkreetne väide (eespool viidatud kohtuotsus KLEENCARE, punktid 31 ja 32).

23 Eespool viidatud kohtuotsuse põhjal järeldab hageja, et määruse nr 40/94 artiklis 59 ette nähtud kohustus on täidetud siis, kui ta kirjutab „vaidluse kohta midagi, mis ei piirdu üksnes nõudega".

24 Hageja leiab, et käesoleval juhul on ta kõnealuse „põhjendamiskohustuse" täitnud. Hageja viitab 15. oktoobri 2007. aasta kirjale, millega ta saatis ühtlustamismetile menetlusse astuja kaubamärgi kehtetuks tunnistamiseks esitatud hagiavalduse, ja 29. oktoobri 2007. aasta kirjale, milles ta esitas kasutamise puudumisel põhineva väite ning viitas Rechtbank van 's Gravenhages käimasolevale kohtumenetlusele. Oma argumendi toetuseks viitab hageja esiteks ühtlustamisameti neljanda apellatsioonikoja 31. jaanuari 2006. aasta otsusele (asi R 440/2004-4) ja teiseks vaidlustatud otsuse ning teadusliku töö autori – apellatsioonikoja ettekandja ettepanekule.

25 Peale selle on hageja arvamusel, et edasikaebuse aluste kohta esitatava selgituse abil saavutatav menetluse lihtsustumine ei ole argument, mis on vastu tema tõlgendusele määruse nr 40/94 artiklis 59 sisalduva „põhjendamiskohustuse" piiratud ulatuse kohta. Edasikaebuse aluste kohta selgituse esitamisega saavutatav menetluse lihtsus-

tumine võib apellatsioonikoja jaoks olla olulise tähtsusega ja juba üksnes see võib olla õigustada seda, et põhjenduse täieliku puudumise tõttu loetakse kaebus vastuvõetamatuks.

26 Lõpuks tõdeb hageja, et määruse nr 40/94 artiklit 59 tuleb tõlgendada seda arvesse võttes, et ühtlustamisametis ei ole kohustuslik kasutada esindajana advokaati. Järelikult tuleb selle sätte tõlgendamisel arvestada asjaoluga, et see ei ole suunatud üksnes asjatundjatele, vaid igale Euroopa Liidu kodanikule, kes sageli on võimeline esitama „oma asja" kohta üksnes üldisi märkusi.

27 Teiseks leiab hageja, et nõudes formaalset ja üksikasjalikku selgitust edasikaebuse aluste kohta, rikkus apellatsioonikoda määruse nr 40/94 artiklit 59.

28 Hageja väidab, et tal ei olnud kohustust esitada otsesõnu väide, et vaidlusalune otsus ei saa jõusse jääda. Kui apellatsioonikoda oleks seda soovinud, oleks ta hageja sõnul kahtlemata mõistnud argumente, mille hageja esitas 29. oktoobri 2007. aasta kirjas, mis kandis just nimelt pealkirja „selgitus edasikaebuse aluste kohta" ja milles hageja viitas asjaolule, et menetlusse astuja kaubamärk on vaidlustatud ja võimalik ka, et kehtetu, ning esitas sõnaselgelt kasutamise puudumisel põhineva väite. Nii toimides ei olnud hageja tõepoolest vaidlusalust otsust sõna-sõnalt uurinud, kuid oli seda vaadelnud kaudselt ning oli kaudselt seisukohal, et see ei saa jõusse jääda.

29 Täpsemalt leiab hageja esiteks, et mõistlik lugeja ei saa Rechtbank van 's Gravenhagele esitatud hagi edastamist mõista muud moodi, kui et sellega soovitakse viidata ainsa vaidlusaluse otsuse aluseks oleva, menetlusse astujale kuuluva kaubamärgi tõenäolisele kehtetuks tunnistamisele. Sellise kehtetuks tunnistamise tulemusel ei saaks

vaidlustatud otsust enam teha. Hageja leiab, et ta viitas omamoodi kaudselt asjaolule, et tühistamisosakonna vaidlusalune otsus ei saa jõusse jääda.

30 Teiseks tuleb hageja arvates asjaolu, et ta esitas kasutamise puudumisel põhineva väite, mõista nii, et ta on selle väite esitanud juba tühistamisosakonnas. Hageja leiab, et kuna määruse nr 2868/95 eeskirja 22 lõike 1 kohaselt ei saa kasutamise puudumisel põhinevat väidet esimest korda esitada apellatsioonikojas, ei saa apellatsioonikoda asjaolu, et ta esitas kasutamise puudumisel põhineva väite apellatsioonikojas, tõlgendada muul viisil kui nii, et ta oli kasutamise puudumisel põhineva väite esitanud juba tühistamisosakonnale.

31 Samuti märgib hageja, et selline apellatsioonikojale esitatud kaudne selgitus edasikaebuse aluste kohta vastab määruse nr 40/94 artikli 59 nõuetele järgmistel põhjustel.

32 Esiteks on ühtlustamisamet mitmerahvuseline haldusasutus, mistõttu on Euroopa seadusandja alati pürginud võimaluste piires formaalsuste vältimise poole ja üritanud korraldada menetlused „lihtsate ja kasutajasõbralikena". Sellel taustal ei saa muus kui oma emakeeles end väljendavalt isikult eeldada nii täpset ja otsest põhjendust (Euroopa Kohtu 9. septembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-361/01 P: Kik *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2003, lk I-8283, punkt 93 ja järgnevad punktid).

33 Teiseks on ühtlustamisameti poole pöörduvad isikud pärit erinevatest õigusringkondadest ja seega ka erinevatest kultuuriringkondadest ning neil on erinevad keelelised tavad, mille puhul otsene kriitika ei ole kõikjal kombeks ning seda ei peeta viisakaks. Mitmel juhul eelistatakse viisakusega seotud põhjustel kaudset formuleeringut. Käes-

oleval juhul vastab hageja varasema esindaja selgitus edasikaebuse aluste kohta ilmselgelt neile viisakusnõuetele. Peale selle leiab hageja, et isegi selle õiguskultuuri probleemi kõrvale jättes on tõenäoliselt alati nii, et „inimestevahelise suhtlemise käigus" (ja seega edasikaebuse aluste kohta esitatava selgituse puhul) teabe saaja „mõistab vaid seda, mida ta soovib mõista". Keelekasutus ei peegelda tegelikkust täpselt, vaid sõltub alati „teabe andja ja teabe saaja omavahelisest suhtlemisest". Selles osas puudub põhimõtteline erinevus kaudse põhjenduse ja otsesõnalise põhjenduse vahel. Pelgalt kaudse põhjenduse tagasilükkamine ei ole seega tingimata kohustuslik.

34 Kolmandaks on hageja seisukohal, et Euroopa Kohus ja Üldkohus on ühtlustamisametile või kohtule põhjenduste esitamise kohustust tõlgendanud lähtuvalt otsuse adressaadi võimest põhjendust mõista. Hageja rõhutab, et Euroopa Kohus ja Üldkohus „tõlgendavad heatahtlikult" poolte nõudeid ja argumente, võttes arvesse kaudseid nõudeid ja rajades oma otsused „sellele, mida pooled tegelikult soovivad". Hageja osutab sellele, et Üldkohus ja Euroopa Kohus on mitmel korral möönnud, et ühtlustamisamet võib oma otsuseid kaudselt põhjendada. Hageja leiab, et kui nõuded ühtlustamisameti ja Üldkohtu põhjendustele ei ole rangemad, siis ei saa need olla rangemad ka õiguspraktikute põhjenduste puhul.

35 Neljandaks on hageja seisukohal, et kui nõuded edasikaebuse aluste kohta esitatavale selgitusele on liiga ranged, siis rikutakse kaudselt Roomas 4. novembril 1950 allkirjastatud inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklit 6 ja selle konventsiooni lisaprotokolli artiklit 1. Kui menetluse pooltel on võimalik argumente mõista, siis ei saa ükski menetluse eesmärk õigustada muid piiranguid. Ühtlustamisametile esitatavale kaebusele esitatavad täiendavad põhjendamise nõuded piiravad juurdepääsu teistele õigusemõistmise instantsidele ja seega liidu kohtutele, rikkudes inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklit 6. Lisaks kahjustavad need nõuded käesoleval juhul hageja omandiõigust.

36 Kostja ja menetlusse astuja vaidlevad hageja argumentidele vastu.

Üldkohtu hinnang

– Apellatsioonikojale edasikaebuse aluste kohta selgituse esitamise kohustuse ulatus

37 Määruse nr 40/94 artikli 59 kohaselt tuleb teade kaebuse esitamise kohta esitada ühtlustamisametile kahe kuu jooksul alates otsuse teatavaks tegemisest, mille peale kaevatakse. Nelja kuu jooksul alates otsuse teatavaks tegemisest tuleb esitada kirjalik selgitus edasikaebuse aluste kohta.

38 Lisaks nähtub määruse nr 2868/95 eeskirja 48 lõike 1 punktist c, et kaebus apellatsioonikojale peab sisaldama märke vaidlustatava otsuse kohta ja selle kohta, millises ulatuses otsuse muutmist või tühistamist nõutakse.

39 Lõpuks täpsustab määruse nr 2868/95 eeskiri 49, et kui kaebus ei vasta määruse nr 40/94 artikli 59 ja määruse nr 2868/95 eeskirja 48 lõike 1 punkti c ja lõike 2 nõuetele, lükkab apellatsioonikoda selle tagasi kui vastuvõetamatu, kui kõiki puudusi ei kõrvaldata enne määruse nr 40/94 artiklis 59 määratud tähtaja möödumist.

40 Nende sätete süsteemse lugemise põhjal on ilmselge, et isikul, kes soovib apellatsioonikojale kaebust esitada, on kohustus esitada ettenähtud tähtaja jooksul ühtlustamisametile selgitus edasikaebuse aluste kohta ning selline põhjendus peab olema midagi enamat, kui vaidlustatud otsusele viitamine ja hageja väljendatud soov saavutada selle otsuse muutmine või tühistamine apellatsioonikoja poolt; vastasel korral lükatakse tema kaebus vastuvõetamatuse tõttu tagasi.

41 Lisaks nähtub määruse nr 40/94 artikli 59 viimases lauses kasutatud sõna „alused" lingvistilisest tõlgendusest, et apellatsioonikojale kaebuse esitaja peab kirjalikult esitama põhjused, mis on tema kaebuse puhul määravad. Apellatsioonikoda ei pea tuletamise teel määrama kindlaks põhjuseid, mis on talle esitatud kaebuse aluseks. Hageja selgitus peab seega võimaldama mõista, miks ta palub apellatsioonikojal otsus tühistada või seda muuta.

42 Siiski leiab hageja, et eespool punktis 22 viidatud kohtuotsuses KLEENCARE otsustas Üldkohus, et nõuded selgitusele edasikaebuse aluste kohta on „nii vähesed kui üldse on mõeldav", nii et määruse nr 40/94 artiklis 59 ette nähtud põhjendamiskohustuse täitmiseks „piisab, kui hageja kirjutab vaidluse kohta midagi".

43 Eespool punktis 22 viidatud kohtuotsuse KLEENCARE ulatuse sellise tõlgendusega ei saa nõustuda. Nimelt ei käsitle see kohtuotsus otseselt määruse nr 40/94 artiklis 59 sisalduvat kohustust esitada selgitus edasikaebuste aluste kohta, vaid hoopis seda, millises ulatuses peab apellatsioonikoda läbi vaatama talle nõuetekohaselt esitatud kaebuse. Nimetatud kohtuotsuses märgib Üldkohus, et põhimõtteliselt ei määra sellise kaevatava otsuse läbivaatamise ulatust kaebuse esitaja poolt esitatud väited (punktid 29–32). See, et Üldkohus samas kontekstis leidis, et määruse nr 40/94 artiklis 59 ette nähtud selgitus teeb võimalikuks kaebemenetluse tõrgeteta toimimise ja et apel-

latsioonikoda ei pea kaebuse läbivaatamisel piirduma selles selgituses esitatud väidetega, ei tähenda, et kaebuse esitajal selle sätte alusel lasuv põhjendamiskohustust oleks vähendatud. Olles seisukohal, et selle määruse artiklis 59 ette nähtud selgitus „teeb võimalikuks kaebemenetluse tõrgeteta toimimise", kinnitas Üldkohus selle kohustuse eesmärki ning selle olulisust. Nimelt teeb see kohustus võimalikuks kaebemenetluse tõrgeteta toimimise sellega, et võimaldab apellatsioonikojal ja ka esimese instantsi haldusmenetluse teisel poolel saada teada, mis on kaebuse esitaja kaebuse põhjus. Järelikult on hageja kohtuotsuse KLEENCARE (viidatud eespool punktis 22) põhjal teinud vale järelduse, et määruse nr 40/94 artiklis 59 ette nähtud kohustus esitada selgitus edasikaebuse aluste kohta on täidetud siis, kui kaebaja kirjutab „vaidluse kohta midagi", mis ei piirdu üksnes nõudega.

44 Lisaks tuleb märkida, et enne kui saab uurida apellatsioonikoja poolt sooritatud läbivaatamise ulatuse küsimust, peab apellatsioonikojale olema esitatud vastuvõetav kaebus, mis tähendab, et kaebuses sisaldub eelkõige selgitus edasikaebuse aluste kohta määruse nr 40/94 artikli 59 tähenduses. Kaevatava otsuse üle apellatsioonikoja kontrolli teostamise oluliseks eeltingimuseks on, et kaebuse esitaja esitab oma kaebuse aluste kohta selgituse. Seega on käesoleval juhul samuti küsitav nende eespool punktis 22 viidatud kohtuotsuse KLEENCARE lõikude asjakohasus, millele hageja viitab, sest neis kohtuotsuse lõikudes esitatud hinnang eeldab, et apellatsioonikojale on esitatud kaebus, mis on nõuetekohaselt põhjendatud.

45 Mis lõpuks puutub hageja argumenti, et puudub kohustus lasta end apellatsioonikojas esindada advokaadil, siis tuleb tõdeda, et selline kohustus puudub nii kaebuse esitajal kui ka teistel pooltel. Seega tuleb märkida, et kuigi tõepoolest ei pea kaebuse esitaja kaebus sisaldama väiteid, milles osutatakse täpselt kõigile asjakohastele õigusnormidele, peab kaebuse esitaja siiski esitama faktid ja/või õiguslikud asjaolud, mis tema arvates õigustavad tema poolt vaidlustatud otsuse tühistamist või muutmist,

ning kaebuse põhjendus peab olema piisavalt selge, et ka menetluse teine pool, keda ehk ei esinda advokaat, võiks kasutada võimalust esitada märkusi ja vastata kaebaja argumentidele.

46 Kõike eespool esitatut arvestades tuleb seega asuda seisukohale, et kuna määruse nr 40/94 artikkel 59 kohustab kaebuse esitajat esitama kirjaliku selgituse oma edasikaebuse aluste kohta, siis peab kaebuse esitaja esitama kirjalikult ja piisavalt selgelt need faktid ja/või õiguslikud asjaolud, mis õigustavad tema taotlust apellatsioonikojale vaidlustatud otsus tühistada ja/või seda muuta.

47 Seda määruse nr 40/94 artiklis 59 ette nähtud kaebuse põhjenduse esitamise kohustuse ulatuse tõlgendust ei sea kahtluse alla muus asjas antud apellatsioonikoja hinnang või käesoleval juhul apellatsioonikoja ettekandja hinnang. Need hinnangud ei ole nimelt Üldkohtule siduvad.

48 Peale selle ei võimalda see, et ühtlustamisamet on mitmerahvuseline haldusasutus, tõlgendada määruse nr 40/94 artiklit 59 vastupidi selle sõnastusele. Apellatsioonikojale kaebuse põhjenduse esitamine on vastuvõetavuse tingimus, millest kaebuse esitaja ei saa mööda minna. Mis lisaks puutub hageja kummalistesse argumentidesse ühtlustamisametiga suhtlevate isikute õiguskultuuriliste erisuste kohta, siis piisab, kui märkida, et need erisused räägivad pigem otsesõnalise põhjenduse kasuks kui selle vastu.

49 Lõpuks ei ole seoses kaebuse esitaja kohustusega esitada selgitus edasikaebuse aluste kohta asjakohane hageja poolt väidetud analoogia apellatsioonikoja põhjendamiskohustusega, sest kõnealused kohustused lasuvad vastavalt isikul ja haldusasutusel. Samuti ei ole kaebuse esitajal oleva kohustuse esitada kaebuse põhjendus mõistmise seisukohalt asjakohane see, kuidas Euroopa Kohus ja Üldkohus on tõlgendanud poolte argumente, kuna apellatsioonikoja menetluse olemus erineb Euroopa kohtute menetluse omast.

– Kas käesolevas asjas on põhjendamiskohustus täidetud?

50 Hageja on esitanud ühtlustamisametile kaks kirja: neist esimese, mille sisu on esitatud eespool punktis 12, 15. oktoobril 2007, ja teise, mille sisu on esitatud eespool punktis 13, 29. oktoobril 2007.

51 Määruse nr 40/94 artikli 59 kohaselt tuleb esitada üks selgitus ja mitte kaks, nagu näib esmapilgul olevat käesolevas asjas toimitud.

52 Siiski ei sisalda 15. oktoobri 2007. aasta kiri põhjusi, miks hageja taotleb vaidlusaluse otsuse tühistamist. Selles kirjas teatatakse ühtlustamisametile üksnes menetlusse astuja Beneluxi kaubamärgi vastu pädevale siseriiklikule kohtule esitatud tühistamishagist ja täpsustatakse, et see Beneluxi kaubamärk on hageja vaidlustatud otsuse ainus alus. Seega ei saa seda kirja lugeda määruse nr 40/94 artiklis 59 ette nähtud selgituseks. Taoline tõdemus ei ole siiski piisav põhjus selleks, et hageja kaebus oleks vastuvõetamatu. Nimelt saab määruse nr 2868/95 eeskirja 49 lõike 1 alusel puudused määruse nr 40/94 artiklis 59 sätestatud neljakuulise tähtaja jooksul kõrvaldada. Vaidlust ei ole selles, et määruses nr 2868/95 ette nähtud tähtaegade arvutamist regu-

leerivate sätete kohaselt jääb 29. oktoobril 2007 saadetud kiri selle kaebuse esitamise tähtaja sisse.

53 Seoses 29. oktoobril 2007 saadetud kirja sisuga tuleb märkida, et kirja kahes esimese punktis osutab hageja, et vaidlusalune otsus põhineb vaidlustatud Beneluxi kaubamärgil ja et ta kavatseb Beneluxi kaubamärgi kasutamise apellatsioonikojas vaidlustada. Sellegipoolest märgib hageja selle kirja kolmandas punktis, et ta jätab vaidlusaluse otsuse vaidlustamata. Selle lausega muudab hageja oma varasemaid väiteid nii, et kirja kaht esimest punkti ei saa lugeda apellatsioonikojale kaebuse aluste kohta esitatud selgituseks.

54 Tõdemust, et 29. oktoobri 2007. aasta kirjas puudub apellatsioonikojale esitatud kaebuse põhjendus, ei sea kahtluse alla see, et – olles märkinud, et ta jätab vaidlusaluse otsuse vaidlustamata – hageja selgitab, et ta „piirdub oma märkustes tõdemusega, et varasemate õiguste omaja õigusi on kahjustatud, mis on vastuolus loomuõigusega". See lause ei võimalda nimelt mõista, mis põhjusel on hageja apellatsioonikojale vaidlusaluse otsuse peale kaebuse esitanud. Ilmsiks ei tule varasemate õiguste omaja isik, varasemate õiguste omamise alus ega tema õiguste kahjustamise põhjus. Isegi kui hageja poolt kohtuistungil öelduga nõustudes möönda, et tema on varasemate õiguste omaja, ei selgu sellest kirjast, milliste õigustega on tegemist. Ainus varasem õigus, millele 29. oktoobri 2007. aasta kirjas viidatakse, on selle kirja esimeses ja teises punktis mainitud Beneluxi kaubamärk. See kaubamärk on siiski hageja kaubamärgi seisukohalt võttes kas varasem või kehtetu. Seega ei ole varasem õigus, mille hageja väidab end omavat, ei tema enda kaubamärk ega ka Beneluxi kaubamärk. Seega ei saa 29. oktoobri 2007. aasta kirja viimast lauset pidada kaebuse esitaja poolt apellatsioonikojale esitatud kaebuse piisavaks põhjenduseks.

55 Kuna 15. ja 29. oktoobri 2007. aasta kirjades puudub selgelt ja mõistetavalt esitatud põhjendus ja arvestades, et apellatsioonikojale esitatav põhjendus peab eelkõige võimaldama potentsiaalsel menetlusse astujal anda ilma advokaadi abita hinnang kaebuse esitaja kaebuses esitatud argumentidele, tuleb sedastada, et hageja kaebus apellatsioonikojale ei vasta määruse nr 40/94 artiklis 59 ette nähtud nõuetele. Hageja ei esitanud kaebuse dokumendis ega üheski hiljem apellatsioonikojale esitatud dokumendis kaebuse põhjendust nii selgelt, et seda saaks mõista selgitusena edasikaebuse aluste kohta määruse nr 40/94 artikli 59 tähenduses.

56 Seda hinnangut ei sea kahtluse alla üksi muu hageja poolt kõnealuse põhjendamiskohustuse kohta esitatud argument. Hageja ei ole tõendanud, millega eespool punktis 46 käsitletud põhjendamiskohustus ja selle kohaldamine käesolevas asjas rikub inimõiguste ja põhivabaduste konventsiooni artiklit 6. Lisaks on mainitud kohustus proportsionaalne menetluse tõrgeteta toimimise eesmärgiga ning 15. ja 29. oktoobri 2007. aasta kirjade sisu arvestades ei saa öelda, et need võimaldavad tõrgeteta läbi viia apellatsioonikoja menetluse. Eespool punktis 46 määratletud põhjendamiskohustuse ulatust ning 15. ja 29. oktoobri 2007. aasta kirjade sisu arvestades on lisaks põhjendamata need argumendid, mis põhinevad poolte psühholoogial, viisakusel ja keeleteoorial. Sellist hinnangut kinnitab asjaolu, et apellatsioonikoja menetluses esindas hagejat siiski advokaat, nagu ilmneb 15. ja 29. oktoobri 2007. aasta kirjade allkirjadest. Kui klienti esindab advokaat, siis tähendab see, et sellel advokaadil on võimalik esitada selgelt põhjus, miks tema klient taotleb vaidlusaluse otsuse tühistamist.

57 Siiski tuleb veel uurida, kas hageja argument tema poolt esitatud menetluse peatamise taotluse kohta võib käesoleval juhul mõjutada määruse nr 40/94 artikli 59 rikkumise tagajärgi.

Määruse nr 40/94 artikli 61 ja määruse nr 2868/95 eeskirja 20 lõike 7 rikkumine

Poolte argumendid

58 Hageja leiab, et apellatsioonikoja menetlus oleks tulnud peatada tema 15. oktoobri 2007. aasta kirja alusel, milles ta teatas, et selles valdkonnas pädevale kohtule on esitatud hagi, mille alus on menetlusse astuja Beneluxi kaubamärk, ja et see kaubamärk tõenäoliselt tühistatakse. Hageja sõnul välistab see asjaolu võimaluse, et apellatsioonikoda jätab vaidlusaluse otsuse jõusse. Kuna Beneluxi kaubamärk on pealegi vaidlusaluse otsuse ainus alus, oleks menetlus tulnud tingimata peatada kuni Beneluxi kaubamärgi kehtivust käsitleva otsuse tegemiseni. Käesoleval juhul menetluse peatamata jätmine kujutab endast seega võimu kuritarvitamist.

59 Peale selle on hageja seisukohal, et kui menetlus oleks 15. oktoobril 2007 peatatud, siis oleks selline peatamine välistanud edasikaebuse aluste kohta selgituste esitamise tähtaja möödumise. Järelikult ei oleks see tähtaeg veel käesolevaks hetkeks möödunud, nii et kaebust apellatsioonikojale ei oleks saanud „põhjenduse puudumisest" tingitud vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.

60 Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja vaidlevad hageja argumentidele vastu.

Üldkohtu hinnang

61 Käesolevas asjas jättis apellatsioonikoda hageja menetluse peatamise taotluse rahuldamata järgmisel põhjusel:

„Menetluse peatamine, mida kehtetuks tunnistamise menetluses [määruse nr 2868/95] eeskirja 20 lõike 7 alusel ja analoogia põhjal kohaldatakse (vt apellatsioonikoja 24. jaanuari 2008. aasta otsus asjas (R 285/2007-1) – Le Meridien), ei ole automaatne õigus. Tegemist on otsusega, mis tehakse alles pärast seda, kui menetluse peatamist peetakse kõigi poolte huvide uurimise tulemusel kohaseks. Käesolevas asjas ei ole menetluse peatamise taotlus nõuetekohaselt põhjendatud ja rajaneb vaid kuupäevastamata hagiavalduse koopial. Ühtki tõendit pädevale kohtule varasema Beneluxi kaubamärgi vastu hagi esitamise kohta ei esitatud. Apellatsioonikoda märgib, et isegi kui arvestada paralleelses kehtetuks tunnistamise menetluses esitatud dokumenti, siis oli asjakohane osa tõlkimata. Kolmandaks ei olnud kehtetuks tunnistamise taotluse aluseks üksnes Beneluxi kaubamärk, vaid samuti kolm [määruse nr 40/94] artikli 8 lõikel 4 põhinevat varasemat õigust. Varasema Beneluxi kaubamärgi kehtivus oleks käesolevas menetluses otsuse tegemise seisukohalt määrava tähtsusega olnud vaid siis, kui kehtetuks tunnistamise taotlus tuleks tulnud rahuldamata jätta kolme [määruse nr 40/94] artikli 8 lõikel 4 põhineva varasema õiguse osas."

62 Sellega seoses tuleb rõhutada, apellatsioonikoja menetluse peatamine ei mõjuta määruse nr 40/94 artiklis 59 ette nähtud apellatsioonikojale kaebuse põhjenduse esitamise neljakuulist tähtaega. Veel enam – sellel tähtajal on samad tunnused kui apellatsioonikoja menetluse tähtajal selles mõttes, et see ei ole poolte ega apellatsioonikoja otsustada. Erinevalt muudest sätetest nagu määruse nr 2868/95 eeskirja 49 lõige 2 ja eeskirja 71 lõige 1, sätestab määruse nr 40/94 artikkel 59 tähtaja, volitamata seda

tegema ühtlustamisametit. Lisaks välistab määruse nr 40/94 artikli 78a lõige 2 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 82 lõige 2) võimaluse, et kaebuse esitaja võiks ühtlustamisametis saavutada menetluse jätkamise, kui ta ei ole kinni pidanud mõnest määruse nr 40/94 artiklis 59 ette nähtud tähtajast. Lõpuks näeb määruse nr 2868/95 eeskirja 49 lõige 1 ette, et kui kaebus ei vasta määruse nr 40/94 artikli 59 nõuetele, lükkab apellatsioonikoda selle tagasi kui vastuvõetamatu, juhul kui asjaomaseid puudusi ei kõrvaldata määruse nr 40/94 artiklis 59 nõutud tähtaja jooksul.

63 Seega ei oleks isegi siis, kui apellatsioonikoda oleks pidanud oma menetluse peatama, saanud see asjaolu tingida selle neljakuulise tähtaja pikendamist, mis hagejal oli edasikaebuse aluste kohta selgituse esitamiseks. Nõnda tuleb käesoleval juhul hageja poolt edasikaebuse aluste kohta esitatud selgituse analüüsi põhjal teha järeldus, et hageja jättis oma apellatsioonikojale esitatud kaebuse ettenähtud tähtaja jooksul nõuetekohaselt põhjendamata. Sellise määruse nr 40/94 artiklis 59 ette nähtud põhjendamiskohustuse rikkumise tagajärjeks on selle kaebuse vastuvõetamatus. Järelikult ei saanud apellatsioonikoda teha muud otsust, kui tunnistada kaebuse ilmselgelt vastuvõetamatuks.

64 Selle põhjal tuleb asjakohatuna tagasi lükata hageja väide, milles ta heidab apellatsioonikojale ette menetluse peatamata jätmist kuni otsuse tegemiseni Haagi kohtu poolt, kellelt hageja taotles varasema Beneluxi kaubamärgi kehtetuks tunnistamist.

65 Isegi kui see väide ei oleks asjakohatu, tuleb tähelepanu pöörata järgmistele asjaoludele seoses hageja poolt selle väite toetuseks esitatud argumentide põhjendatusega.

66 Kõigepealt tuleb märkida, et apellatsioonikojale ei ole kohaldamisele kuuluvates sätetes sõnaselgelt antud pädevust peatada kehtetuks tunnistamise menetlus. Siiski näeb määruse nr 40/94 artikkel 79 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 83) ette, et kui kõnealune määrus, rakendusmäärus, komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 2869/95 [Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)] makstavate lõivude kohta (EÜT L 303 lk 33; ELT eriväljaanne 09/01, lk 291) [parandatud tõlge] või komisjoni 5. veebruari 1996. aasta määrus (EÜ) nr 216/96, mis näeb ette [Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) apellatsioonikoja töökorra] (ELT L 28 lk 11; ELT eriväljaanne 17/01, lk 221) [parandatud tõlge] menetlusnorme ei sisalda, võtab ühtlustamisamet arvesse liikmesriikides üldtunnustatud menetlusõiguse põhimõtteid. Asja lahendava instantsi võimalus oma menetlus peatada, kui asjaolud seda õigustavad on liikmesriikides üldiselt tunnustatud põhimõte. Määruse nr 2868/95 eeskirja 20 lõige 7 ja määruse nr 216/96 artikkel 8, mis näevad ette võimaluse peatada apellatsioonikoja menetlus vastavalt vastulausemenetluses ja pärast apellatsioonikoja registreerija seisukoha saamist apellatsioonikoja menetluses oleva kaebuse vastuvõetavuse kohta, on ülalnimetatud põhimõtte sõnaselge väljendus.

67 Peale selle on määruse nr 2868/95 eeskirja 20 lõike 7 punkti c analoogia alusel kohaldamine kehtetuks tunnistamise menetluses õigustatud, sest nii määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punktil b põhineva vastulausemenetluse kui ka määruse nr 40/94 artikli 52 lõike 1 punktil a põhineva suhtelise kehtetuks tunnistamise põhjusega seotud menetluse eesmärk on analüüsida kaubamärkide segiajamise tõenäosust, ja kuna võimalus menetlus peatada muudab mainitud menetlused tõhusamaks.

68 Seega on apellatsioonikojal pädevus kehtetuks tunnistamise menetlus peatada, kui asjaolud seda õigustavad.

69 Järgmiseks tuleb märkida, et apellatsioonikoja kaalutlusõigus menetlus peatada või peatamata jätta on lai. Määruse nr 2868/95 eeskirja 20 lõike 7 punkt c on näide mainitud laiast kaalutlusõigusest, kuna see näeb ette, et apellatsioonikoda võib menetluse

peatada, kui see on asjaolusid arvestades asjakohane. Menetluse peatamine on ühtlustamisameti õigus, mida ta kasutab vaid siis, kui peab seda õigustatuks (vt selle kohta Üldkohtu 16. septembri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-342/02: Metro-Goldwyn-Mayer Lion *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Moser Grupo Media (Moser Grupo Media), EKL 2004, lk II-3191, punkt 46). Seega ei peatata apellatsioonikoja menetlust poole vastavasisulise taotluse esitamise korral automaatselt.

70 Apellatsioonikojal on oma menetluse peatamise otsustamisel lai kaalutlusõigus, mis ei välista seda, et see õigus allub kohtulikule kontrollile. Siiski piirab apellatsioonikoja lai kaalutlusõigus kohtu teostatava kontrolli sisulise kontrolliga ilmse hindamisvea ja võimu kuritarvitamise puudumise üle.

71 Käesoleval juhul leiab hageja, et apellatsioonikoja otsus jätta menetlus peatamata kujutab endast võimu kuritarvitamist.

72 Sellega seoses tuleb meenutada, et otsuse puhul on võimu kuritarvitamisega tegemist vaid juhul, kui objektiivsetest, asjakohastest ja omavahel kooskõlas olevatest andmetest nähtub, et otsus on vastu võetud muudel eesmärkidel kui need, milleks see peaks mõeldud olema (Üldkohtu 24. aprilli 1996. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-551/93 ja T-231/94–T-234/94: Industrias Pesqueras Campos jt *vs.* komisjon, EKL 1996, lk II-247, punkt 168; 19. septembri 2001. aasta otsus kohtuasjas T-30/00: Henkel *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (Pesuvahendi kujutis), EKL 2001, lk II-2663, punkt 70, ja 12. detsembri 2002. aasta otsus kohtuasjas T-247/01: eCopy *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (ECOPY), EKL 2002, lk II-5301, punkt 22). Siiski ei too hageja esile ühtki asjaolu, mis tõendaks, et menetluse peatamisest keeldudes kasutas apellatsioonikoda oma pädevust selle pädevuse andmise aluseks olevast eesmärgist erineval eesmärgil, või et menetluse peatamata jätmine tuleneks võimu kuritarvitamisest.

73 Seega on vale hageja väide, et vaidlustatud otsuse puhul on tegemist võimu kuritarvitamisega selle tõttu, et jäeti rahuldamata tema taotlus peatada apellatsioonikoja menetlus, milles tehti vaidlustatud otsus.

74 Lisaks sellele on hageja sisuliselt seisukohal, et apellatsioonikoja otsuses jätta kõnealune menetlus käesoleval juhul peatamata on tehtud ilmne hindamisviga.

75 Sellega seoses piisab, kui meenutada, et vaidlustatud otsuses põhjendas apellatsioonikoda menetluse peatamata jätmist eelkõige sellega, et puuduvad piisavad tõendid varasema Beneluxi kaubamärgi pädevas kohtus vaidlustamise kohta (vt eespool punkt 61). Pelgalt 15. oktoobri 2007. aasta kirjale lisatud hagiavaldus, milles vaidlustatakse Beneluxi kaubamärgi kehtivus, ei kujuta endast tegelikku faktilist tõendit varasema Beneluxi kaubamärgi pädevas kohtus vaidlustamise kohta. Järelikult võis apellatsioonikoda põhjendada peatamisest keeldumise mainitud tõendite puudumisega, ilma et ta oleks teinud ilmset hindamisviga.

76 Isegi kui oleks tõendatud, et siseriiklik kohus menetleb vaidlustatud otsuse aluseks oleva varasema kaubamärgi vaidlustamist, ei piisaks üksnes sellisest tõendist selleks, et kvalifitseerida apellatsioonikoja poolt menetluse peatamisest keeldumine ilmse hindamisveana. Menetluse peatamise osas kaalutluspädevuse teostamisel peab apellatsioonikoda lähtuma õigusel põhinevas ühenduses õiglast menetlust reguleerivatest üldpõhimõtetest. Nii peab ta seda pädevust teostades mitte üksnes arvestama selle poole huvidega, kelle kaubamärk on vaidlustatud, vaid ka teiste poolte huvidega. Otsus menetlus peatada või peatamata jätta peab põhinema asjaomaste huvide tasakaalul. Käesoleval juhul oli menetlusse astuja õiguspärane huvi saada viivitamata otsus hageja kaubamärgi väidetava kehtetuse kohta. Peale selle ei tõendanud hageja,

et apellatsioonikoda käsitles peatamise küsimust muudest kui asjaomaste eri huvide tasakaalustamise kaalutlustest lähtudes. Eeltoodut arvestades ei ole hageja tõendanud, et apellatsioonikoda menetluse peatamisest keeldudes eksis.

77 Kui hageja tõepoolest arvab, et see kehtetuks tunnistamise menetlus, milles ta on vaidlustanud varasema Beneluxi kaubamärgi kehtivuse, kujutab endast vältimatult eeltingimust tema vaidlusküsimuse käsitlemisele ühtlustamisametis, siis oleks ta pidanud selle teise menetluse algatama ja ootama ära selle lõpu enne ühtlustamisametile registreerimistaotluse esitamist.

78 Kõigil eespool toodud põhjustel tuleb hageja kumbki väide tagasi lükata ja seetõttu hagi tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

79 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

80 Kuna kohtuvaidluse on kaotanud hageja, tuleb kohtukulud vastavalt ühtlustamisameti ja menetlusse astuja nõudele välja mõista hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kolmas koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) ning Atlas Air Inc-i kohtukulud välja hagejalt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 16. mail 2011 Luxembourgis.

Allkirjad